

nu er der forhåbentlig sendt et signal, og hvad ved jeg.

Kan det virkelig være rigtigt? Hvor mange år skal man bruge? Man har haft i alt 9 år i opposition og 2 år i regering, så nu er vi oppe på 11 år. Er det 20 år, der skal være tale om, før De Konservative får mod til at lave noget om, eller hvordan står det egentlig til?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu skal et folketingsmedlem fra Det Radikale Venstre vel være blandt de sidste, der udtrykker bekymring over, at nogle redegør for, at der kan siges både for og imod et forslag, og det er det, jeg gør her. Vi er ikke parat til at gennemføre lovgivning af de grunde, jeg nævnte, og jeg kan ikke sige, om der skal gå 1, 2 eller 9 år, før vi måtte finde, at der skal lovgives på området.

Vi ønsker egentlig at undgå lovgivning, men det er klart, at hvis der er tilstrækkelig mange provokationer i form af konflikter med ødelæggende følger for virksomhederne og de ansatte på virksomhederne i situationer, hvor en virksomhed har en fornuftig overenskomst, bliver vi jo tvunget til at lovgive på trods af det problematiske i at gøre det.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Man må bare konstatere, at de folk, som er i klemme i det eksisterende system, ikke kan regne med Det Konservative Folkeparti, og de skal overhovedet ikke fæste lid til Det Konservative Folkeparti. Der bliver brugt udtryk som »det er meget kompliceret«, »det er meget vidtgående«, »det er ikke rigtig til at gennemskue«, og der er på den ene side, og der er på den anden side. Som den konservative ordfører antydede, kunne man næsten forledes til at tro, at den konservative ordfører var radikal.

Der bliver oven i købet sagt, at der skal være tilstrækkelig mange provokationer – igen sådan noget udflydende noget, som ikke er til at få fat i. Hvad betyder det egentlig?

Det Radikale Venstre gjorde det, når vi f.eks. som i den tidligere regerings tid erkendte, at vi ikke kunne få et forbud mod eksklusivaftaler igennem, at vi sagde åbent, at der simpelt hen var et hensyn at tage til regeringspartneren. Derfor gik vi på kompromis, derfor forholdt vi os på den måde, som vi gjorde. Kunne vi ikke få en ærlig udmelding fra Det Konservative Folkeparti i stedet for, at man kun henviser til ord som

»kompliceret« og hvor mange ting der skal til, osv. osv.?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen det er da sådan set en ærlig udmelding, at området er kompliceret, og at det principielt er meget vidtgående at give sig til at lovgive om konfliktret i disse sammenhænge. Der er en tradition for, at det ordner arbejdsmarkedets parter og Arbejdsretten selv, så derfor skal vi være meget tilbageholdende fra Folketingets side med at blande os. Og hvis der på baggrund af de debatter, der har været, og den redegørelse, der er afgivet, er udsigt til, at vi ikke ser sådanne graveværende tilfælde i fremtiden, er der jo ingen grund til at lovgive, og det er derfor, Det Konservative Folkepartis position er, som den er her og nu.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg må sige til hr. Lars Barfoed, at vi jo har set udviklingen, siden vi sidst fremsatte forslaget, og vi mener, det er på sin plads at fremsætte det igen, fordi vi synes, der har været en negativ udvikling.

Jeg har da megen forståelse for De Konservatives og hr. Lars Barfoeds positive afvisning, men det forholder sig vel ikke på samme måde med forslaget her, som det gjorde med regeringens håndtering af dagpengeforslaget? Er man bange for folkestemningen? Det er vel ikke deri, det ligger?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg er altså ikke bekendt med nogen folkestemning i hverken den ene eller den anden retning i denne sag. Jeg har ikke noteret nogen voldsom offentlig opmærksom omkring forslaget, så vores vurdering er baseret på, at det er komplekst, at der kan tales både for og imod, og at vi synes, der skal være meget vidtgående grunde til at gribe ind. Vi har en forhåbning om, at tingene falder på plads af sig selv.

Kl. 18.35

Jeg er opmærksom på, at der er faldet en afgørelse i Arbejdsretten fra august, hvor man egentlig ikke fraveg den praksis, der har været tidligere, men på den anden side må man også sige, at afgørelsen vedrørte omstændigheder, der gjorde sig gældende, inden LO og DA kom med deres redegørelse i juni måned.